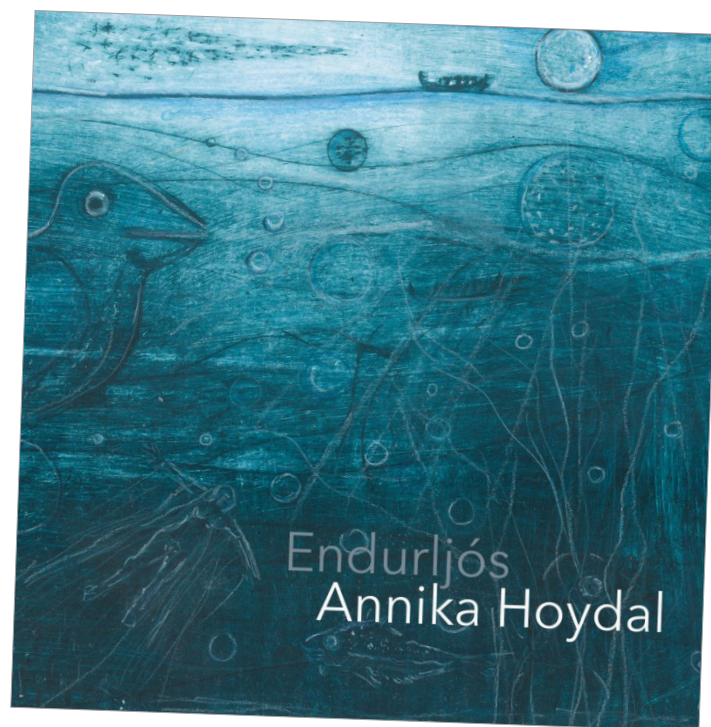

ANNIKA VEITIR TÓNLISTARLIG LJÓS Í VETRARMYRKRUNUM

Nýggja útgávan hjá Anniku Hoydal er afturlítandi og endurspeglar lívsleiðina hjá songkvinnuni, ið hevur verið virkin við tónleiki í meira enn eina hálva øld

Ummæli

SIGURJÓN EINARSON

Annika Hoydal gjørdist 70 ár herfyri, og í tí sambandi gav hon nýggja útgávu út, ið nevnist »Endurljós«. Hetta er 15. útgávan hjá Anniku – ið av sonnum hevur ríkað føroyskan tónleik, og er blivin eitt slag av tjóðardýrgripi fyri okkum øll – og er eitt samstarv millum hana og beiggjan, Gunnar Hoydal, sum hevur skrivað allar tekstirnar til lögini uttan tann eina, sum pápi hennara, Karsten Hoydal, hevur skrivað. Á útgávuni eru 12 føroyskir sangir, ið Jón McBirnie og Kaj Johannesen hava framleitt og er upptikin í Studio Bloch í Tórshavn.

Í samrøðu við Kringvarpið hevur hon nevnt, at hon valdi at taka

nýggju útgávuna upp í Føroyum, tí veðurlagið og landslagið skuldi passa til huglagið, ið Jón McBirnie og Kaj Johannesen kundu fáa fram á útgávuni, einans við at hyggja eftir tekstunum. Og tað hevur riggað væl.

Afturlítandi og endurspeglar lívsleiðina

Útgávan er lívsfilosoferandi, men samstundis eisini afturlítandi. »Endurljós« er ein fjølbroytt, men heilt samanhangið útgáva, har Kaj og Jón hava lagt gróðrarbotnin fyri føroyska huglagnum, har tankarnir leita aftur til kvæðini og skjaldarini – og sostatt eisini passast til røddina hjá Anniku, meðan aðrastaðni ljóðar útgávan sum eru vit við Miðalhavið, men tað hevur nú eisini sína orsök. Tá útgávan nú endurspeglar sjálvan persónin, Anniku, so slepst ikki undan at hoyra, at hon hevur ferðast víða og búð m.a. í Suðuramerika í sínum barndómsárum, og hevur fingið ein

serligan tokka til latínamerikanskar harmonikutónar og tangorútmur, ið hon hevur tikið við sær inn í tónleikin.

Annika er kanska best kend fyri at vera tann stórórðaða og freka sangarinnan, sum, hóast hon kanska ikki vil kennast við tað sjálv, ímyndaði kvinnufrígeringina í sjevtíðunum, tá hon var virkin í Harkaliðnum, og eisini spældi leiklutir í donskum filmum um sama evnið. Men sum songkvinna og sangskrivara hevur hon verið ein slóðari fyri føroyskan tónleik. Hon hevur altíð duga sera væl at upptráða á palli, har hon brúkar síni sjónleikaraevnir at frambera søgur úr sangum, og tað hoyra vit eisini á nýggju útgávuni, har eyðkenda ljóðið hjá Anniku hoyrist.

Løgin og útgávan

Samstarvið millum Anniku og bróðurin, Gunnar Hoydal, er nakað heilt

serligt. Tað er eitt høgt stóði í hansara tekstum. Tað lögdu vit tíðliga til merkis og serliga í sanginum »Aldan« ið fekk eitt heiðurligt 4. pláss í danska stórheiðurskappingini (Grand Prix) í 1979. Tølandi sangurin um alduna, ið kann tulkast ymiskar vegir, dugir hvørt mansbarn í Føroyum. Hendan fólkaognin er við í »Endurljós« í nýggjum hami, har lagið nú ferðast sum ein still alda, ið endurspeglar ein dýpd og margfeldi, sum ein alda hevur. Fjølbrotytta útgávan hevur eisini endurtulkingar av eldri lögum, har Annika kemur við nýggjum tulkunum av lögum, hon ikki helt vera tulkaðar rætt av tatiðar tónleikarum og framleiðarum. Úrskurðurin av nýggju tulkunum, av gomlu lögum, er við eitt sindur av blandaðum kenslum, men rigga væl í síni heild. Útgávan er eisini sera fjølbrotytt á tann hátt, at vit hoyra bæði hugtungar sangir, ið hava eitt syrgið

yvirbragð yvir sær, men so har vit mestsum eisini koma heilt upp at dansa av glaðum rútmum í øðrum sangum, sum nokk lýsir heilt væl lívsins viðurskifti, ið møtir okkum á vegnum. Eisini ber útgávan brá um takksemi, har tað hoyrist á Anniku, at hon – við takksemi – lýtir aftur á lívið.

Vit eru øll gávurík á ein ella annan hátt. Tað er okkara serrættindi og ævintýraferð at uppdaga okkara egnu serstaka ljós. Annika hevur funnið sítt ljós og letur tað skyggja ígjøgnum yvir á okkum við at vera tann, hon er og altíð hevur verið: Sí egin!

»Endurljós« er ein gjøgnumførd útgáva, ið er eitt klárt ljós í vetrarmyrkrinum, tí fær hon fyra skyggjandi stjörnur út av fimm.